

No sóc publicitari però sí espectador i també alguna cosa vaig aprendre dels anuncis subliminals quan estudiava, a València, les Ciències de la Desinformació. «*Es considera publicitat subliminal la que presenta, a un consumidor, un determinat producte o servei de manera tan lleu o breu que no és conscientment percebuda i indueix al consum del producte anunciat ignorant les raons autèntiques del seu consum*». Sovint canvie de canal quan m'ataquen els anuncis, però no puc evitar enregistrar-los quan programe alguna cosa en vídeo. Així vaig descobrir la subliminalitat d'aquest *spot* que ja havia vist abans alguna vegada, però sense fixar-me en el detall que descobrireu en el fotograma que ací he congelat. De fet, la veu en *off* de la locutora ja és reveladora: *Hay quien piensa que la cabeza sólo sirve para...*

Fucking with my head... and shoulders, com diu la *cançó*. Si el tipet estava de cara a l'escenari del concert, amb la tipeta a les galligotes, per què no li podem veure bé la cara quan la llèpola li magreja els cabells? Tan llarg portava el serrell? Proveu d'aturar els fotogrames finals i dubtareu raonablement de quina és la Meca a la que mira el tipet. *Hi ha qui pensa que el cap solament aprofita per a...* Un cunilingus! O serà que jo vaig calent i sóc massa suspicaç.